

dwars

studentenblad van de
Universiteit Antwerpen

nummer 24 -- jaargang 4
maart 2005

“Fotograferen is registreren,
niet regisseren.”

Michiel Hendryckx

Poëzie en MAZ

Sporten met onderscheiding

Ijsberen met Hendryckx

***Frank Vandenbroucke,
vlotjes over de BaMa-cols?***

Staken Met Seks

Na de virtual reality nu de virtuele campus. Verken de UA zowel op informatief als ludiek vlak en verkrijg alle info noodzakelijk voor een weldoordachte studiekeuze. Contactmogelijkheden met proffen en andere studenten zorgen ervoor dat de kersvers afgestudeerde scholieren de sfeer van Antwerpen als studentenstad kunnen opsnuiven. Surfen doe je naar www.virtuelecampus.be

 In het Centraal Station loop je tussen de wimpels en creaties van de ontwerpers van het Maris Stella Sint-Agnes Instituut uit Borgerhout. Het project "Fashion Trip" kadert in het bredere platform "Modeonderwijs is creatief" dat met mode experimenteert en een drij-

vende kracht is achter de vernieuwing in het mode-onderwijs. Dit alles in het kader van de herwaardering van het beroepsonderwijs in Vlaanderen.

 Twee Israëliische scholieren hebben op hun eentje 120.000 medeleerlingen kunnen overtuigen een dagje (ongewettigde) vakantie te nemen. Als protest tegen de hervormingsplannen voor het onderwijs lanceerden de twee via mail en SMS een oproep tot staking. Keerzijde van het onverwachte succes: het ministerie van onderwijs kondigde al sancties aan tegen de jonge opstandelingen.

 In Gent feesten ze er al luisterend op los. De jongerenradio Urgent.fm organiseert de zesde "Superkotfuif" en bevoorraadt iedereen die een kotfeestje houdt met de nodige drank. Vanuit de studio knal-

len verschillende dj's de ganse nacht de stevigste beats de ether in. Volgend jaar in Antwerpen alstublieft?

 In Duitsland ontstond ophef door een vraag tot introductie van plasticen bierpotten op de Beierse Bierfeesten. Hun glazen broeders zorgen voor teveel scherven op straat en zouden te zwaar zijn voor de toch wel flinke diensters. Stevig protest als reactie uiteraard, want zeg nu zelf, wat klinkt er beter dan een goed gevulde kruik gerstenat op een oktobernacht?

 In een school in Sacramento werd een lerares betrappt terwijl ze de liefde aan het bedrijven was met een zestienjarige leerling. Jammerlijk feit was dat haar zoon-tje van twee het hele gebeuren live meemaakte vanuit zijn stoeltje. De leerkracht werd aangehouden en

beschuldigd van verkrachting van een minderjarige.

 De hedendaagse student gaat steeds minder op café. Stijgende bierprijzen, een overdaad aan nachtwinkels, deadline's van papers en de semesterexamens zorgen ervoor dat jongeren tegenwoordig liever op kot blijven met wat muziek, een goede film en een flesje sterke drank. Horeca-uitbatters proberen de studenten te lokken met allerhande activiteiten zoals stripteaseuses, het live vertonen van voetbalwedstrijden en speciale thema-avonden. Toch vinden velen nog steeds de weg naar hun favoriete kroeg voor de betere toog en bijbehorende diepzinnige discussies.

Michiel Verbist

Colofon

dwars is het studentenblad van de Universiteit Antwerpen, gemaakt voor en door haar studenten.

dwars verschijnt maandelijks tijdens het academiejaar en wordt gratis verdeeld op de UA-campussen Drie Eiken, Middeheim en Stadscampus.

Oplage: 3.000 exemplaren

V.U.: *Kristof De Pooter, Lange Nieuwstraat 55, B-2000 Antwerpen*

Drukkerij: *Van der Poorten, Kessel-Lo*

Hoofdredacteur: *Kristof De Pooter*
Redactiesecretaris: *Thomas Vanhees*

Eindredactie: *Filip Colson, Michiel Verbist en Valérie Wechuysen*

Redactie: *Bart Braem, Wojciech De Roeck, Matthias Debruyn, Johan Diels, Kevin Jorissen, Mehdi Koocheki, Wim Le Page, Wim Marivoet, Karen Milants, Raïssa Mvuyekure, Ewald Peters, Katharina Smets, Sarah Van Engeland, Olivier Van de Vyvere, Jef Van Hoofstat, Stijn Vandecasteele en Tomas Verachtert*

Fotografie: *AMAZ en Kelly Dorekens*
Illustraties: *Wim Le Page*
Vormgeving: *Kristof De Pooter en Thomas Vanhees*

Puzzel: *Rafael Bocklandt*

Werkten mee aan dit nummer: *Michiel Hendryckx*

PR & Marketing: *Kelly Dorekens*

Vragen, opmerkingen en suggesties zijn van harte welkom, alsook lezersbrieven. Anonieme brieven komen echter niet in aanmerking. De redactie behoudt het recht om ingezonden stukken in te korten, of niet te plaatsen.

Jaarabonnement per post:
10 euro (studenten), 15 euro (anderen)

Redactielokaal en correspondentieadres:
*dwars - studentenblad UA
Lange Nieuwstraat 55
B-2000 Antwerpen*

dwars@ua.ac.be
<http://www.dwars.ua.ac.be>

Onze universiteit staat ten dienste van haar studenten en doet er alles aan om ieder van ons een zo goed mogelijk academisch kader te bieden om zijn of haar mogelijkheden ten volle te ontplooien. Daar heb ik nooit aan getwijfeld.

Sinds kort echter lijkt een bepaalde categorie van studenten, de doctoraatsstudenten, uit de boot te vallen. De coördinator van de doctoraatsopleiding heeft namelijk een nieuwe functie gekregen; zijn oude taken zijn verdeeld en worden gedurende enkele uren per week gecoördineerd door iemand die elders in onze universiteit al een volwaardige job heeft.

Nu ja, binnenkort spreken we misschien niet meer van doctoraats-'studenten'. De doctoraatsopleiding zelf staat immers ook op de helling; het is de bedoeling dat zij binnen enkele jaren uitdooft. Gedaan dus met verbredende cursussen over wetenschapscommunicatie, onderwijstechnieken en zo meer. En dat terwijl de UA altijd een voortrekkersrol heeft gespeeld bij het organiseren van een dergelijke opleiding.

Blijkbaar schat het bestuur van onze universiteit het belang van een coördinator voor de docto-

raatsopleiding niet al te hoog in. En dat is onterecht. De UA telt meer dan 800 doctorandi, en die zijn nu hun aanspreekpunt voor budgetkwesties, formaliteiten, administratieve ondersteuning enzovoort kwijt. Ik begrijp niet dat onze universiteit al deze functies liever over verschillende diensten en personen verspreidt, dan ze bij één iemand te centraliseren. 'Waar orde heerst ontbreekt talent' moet men gedacht hebben.

Edit.

Hoewel ik moet bekennen dat ook ik, geconfronteerd met de huiselijke realiteit op kot of met de 'studentikoze' toestand van het *dwars*-redactielokaal, bovenstaande stelregel wel eens als uitweg durf hanteren, hoop ik dat het gezond verstand het alsnog haalt in deze kwestie.

Gezond verstand is ook wat we, na de ingrijpende veranderingen in het hoger onderwijs, verwachten van Vlaams minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke. In een interview met hem in dit nummer leest u meer over zijn visie op het Vlaamse universitaire landschap. Veel leesplezier.

Kristof De Pooter

i n h o u d s t a f e l d w a r s 2 4

2-3 SMS & Colofon/Editoriaal

4-7

Levenslang achter de boeken

Frank Vandenbroucke

8

Kulum: Droge voeding, kassa vuur

Topsport op de UA

9

Tussen tackle en toga

10

Troonsafstand Napoleon te Leuven/de collega's

11-13

Persoonlijkheid op pellicule: Michiel Hendryckx

14-15

CeNtErFoLd:

Foto's Michiel Hendryckx

16-17

MAZ:

De jonge goden van de afgrond

18

Het Harig Monster

19

Ivre de Vivre

21

Voor u bekeken: filmrecensies

22

Kultuur met een grote C

24

Karlsruhe

25

Column: Ribiselkuchen

26

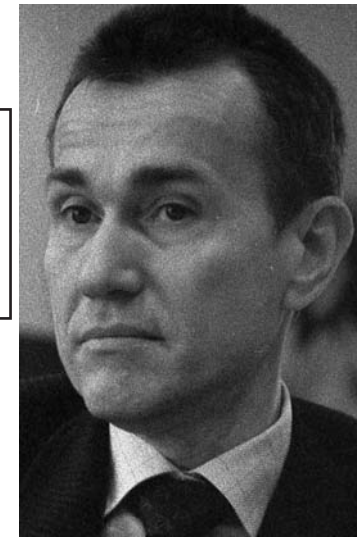
Puzzelhokjes van plezier

27

tudentenliederen: Stieren en zwijnen

zwans

Levenslang achter de boeken

FRANK VANDENBROUCKE

Hij is Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, Werk en de Vlaamse Rand, maar door zijn diploma's van Oxford en Cambridge vooral bekend als socialist met verstand. We vroegen ons af of hij de bomen al zag door het Bologna-bos van zijn voorgangster, en spraken hem naar aanleiding van zijn beleidsnota Onderwijs over zijn plannen met onze universiteiten.

Kristof De Pooter & Thomas Vanhees foto's: AMOZ

dwars In uw beleidsnota stelt u dat we omwille van de rationalisatie in het hoger onderwijs eerder moeten verdiepen dan verbreden. Aan de UA bv. werd de invoering van de BaMa-structuur als gelegenheid aangegrepen om het onderwijsaanbod verder te verbreden (met masters in geschiedenis, filosofie, bio-ingenieur). Mogen we besluiten dat u dit een slechte zaak vond?

VANDENBROUCKE Het is niet mijn bedoeling om commentaar te geven op de individuele beleidvoering van de universiteiten. Ik ga ervan uit dat de UA de keuzes maakt die voor haar de beste zijn. Op lange termijn vraag ik me wel af waar het groeipotentieel van onze universiteiten en hogescholen ligt, en dan is het binnen de huidige demografische context niet meer dan logisch dat op een bepaald ogenblik het aantal generatiestudenten niet meer zal toenemen. Als er dan nog groei gerealiseerd kan worden, zal dat bij mensen zijn die terugkomen van de arbeidsmarkt. Er zal dus veel meer nood zijn aan verdieping dan aan verbreding.

dwars Is er in Vlaanderen plaats voor drie volwaardige universiteiten?

VANDENBROUCKE Er is in ieder geval plaats voor meer dan één universiteit, en zeker ook voor de UA. Ik vind wel dat we in de toekomst sterk de klemtoon moeten leggen op een rationeel aanbod. Het kan niet dat universiteiten en hogescholen meer en meer geld vragen, zonder inspanningen te doen om een rationeler aanbod te realiseren.

dwars Er is er natuurlijk ook vraag naar een inhoudelijke verdieping. Kan dat nog met masteropleidingen van één jaar?

VANDENBROUCKE In de discussie over een- en tweejarige masters, moeten we twee belangrijke doelstellingen voor ogen houden: ons onderwijs moet op een hoog niveau staan, en onze jongeren moeten mee zijn op Europees vlak. Het blijkt dat bijvoorbeeld in de wetenschappen een master van twee jaar nodig is, om een aantal specifieke onderzoekskompetenties te ontwikkelen, en omdat de masters elders in Europa twee jaar duren en onze opleiding anders dus gedevalueerd dreigt te worden. Anderzijds moeten we vermijden dat onze jongeren op een inefficiënte manier lang studeren, dat heeft geen zin. In de wetenschappen en biowetenschappen kunnen masters van twee jaar voor mij daarom enkel op drie voorwaarden. Om te beginnen wil ik dat een aantal master-na-master opleidingen indalen in de tweejarige master. Ten tweede moet de lerarenopleiding voor tenminste dertig

studiepunten als afstudeerrichting in de master zitten. Het kan niet dat iemand zes jaar naar de universiteit zou moeten gaan om leraar fysica te worden. Tenslotte wil ik dat de feitelijke duur van de doctoraten beperkt blijft tot vier jaar.

dwars Dus een bijkomend masterjaar zal niet dienen om de studiedruk te vermindere-

VANDENBROUCKE Nee, want dat zou zuivere studieduurverlenging zijn en dat kunnen we best zoveel mogelijk tegenhouden.

dwars En wat met de andere opleidingen?

VANDENBROUCKE Voor andere opleidingen vind ik een tweejarige master geen goed idee. Ikzelf heb bijvoorbeeld economie gestudeerd, en dat was perfect mogelijk in vier jaar.

dwars Gaat dat op termijn geen problemen geven qua internationale vergelijkbaarheid?

Dat zullen we pas binnen enkele jaren kunnen beoordelen. Momenteel stelt dat probleem zich alleszins niet, omdat het opleidingsniveau voldoende hoog ligt.

dwars Hoe evalueert u de wijze waarop de Bologna-akkoorden totnogtoe werden uitgevoerd?

De uitvoering van de Bologna-akkoorden was een moeilijk proces, en ik vind dat we daar - ook onder impuls van mijn voorganger (Marleen Vanderpoorten, nvdr.) - erg puik werk in hebben geleverd. Hoewel

mensen zich zorgen maken over de kwaliteit en de haalbaarheid van de nieuwe structuur, ben ik zelf vrij optimistisch.

dwars U stelde recent dat de BaMa-structuur een oplossing kan bieden voor het watervaleffect in het hoger onderwijs. Hoe ziet u dat in de praktijk?

VANDENBROUCKE Al te vaak beginnen mensen aan een academische opleiding in een bepaalde richting en mislukt het; dan kiezen ze een andere richting, en wanneer ook dat mislukt gaan ze naar een hogeschool om daar uiteindelijk een diploma te behalen. Het is doodjammer dat die mensen een aantal jaren verliezen. Nu kunnen ze meteen aan een professionele bachelor beginnen, en daarna kunnen ze nog altijd bijbouwen. Dat veronderstelt natuurlijk wel dat we mensen goed infor-

meren en begeleiden bij hun studiekeuze. En dat is een proces dat bij wijze van spreken in de kleuterklas begint.

dwars Maar in uw beleidsnota stelt u voor om de financiering van de universiteiten en hogescholen te koppelen aan het aantal studenten. Dat zal ongetwijfeld leiden tot een verdere verhoging van de concurrentie in het hoger onderwijs. Zal die bijkomende druk geen negatief effect hebben op het maken van een weloverwogen studiekeuze?

VANDENBROUCKE Ik vind het raar om te stellen dat financiering op basis van studentenaantallen tot een minder goede studiekeuze of onderwijskwaliteit zou leiden. Ik ga ervan uit dat jongeren zich bij hun studiekeuze laten leiden door het imago van een instelling op basis van haar kwaliteit en begeleiding. Dus de instellin-

“Ik vind het raar om te stellen dat financiering op basis van studentenaantallen tot een minder goede studiekeuze of onderwijskwaliteit zou leiden.”

gen worden wel verplicht om een zo goed mogelijk aanbod te hebben, en om jongeren zo goed mogelijk te begeleiden. Het is trouwens nog lang niet zeker dat de koppeling van de financiering en het aantal studenten er ook effectief komt, maar studentenaantallen kunnen zeker een zinvolle parameter vormen bij de financiering. Er zijn natuurlijk ook een heel aantal andere zaken die in rekening gebracht moeten worden: input en output, de onderzoekscomponent, vaste kosten en zo verder. De agenda is daarmee gezet, maar de eigenlijke discussie moet nog gevoerd worden. In juli wil ik een conceptnota klaarhebben over de financiering van het hoger onderwijs, die deze zaken verder uitwerkt.

dwars Leidt het niet tot studieduurverlenging wanneer mensen na hun professionele bachelor

- mits een schakeljaar - nog een master doen?

VANDENBROUCKE Als iedereen dat gaat doen, dan zijn er verkeerde studiekeuzes gemaakt. En dan hebben we een probleem. We moeten er dus voor zorgen dat de nieuwe structuur leidt tot een doelmatige studiekeuze.

dwars Gaan we op termijn niet meer en meer hogeschoolstudenten krijgen? En dat terwijl we nu al beneden het Oeso-gemiddelde zitten wat de verhouding tussen universiteitsstudenten en hogeschoolstudenten betreft.

VANDENBROUCKE Met dergelijke vergelijkingen moeten we wel voorzichtig zijn, want wat bij ons een hogeschool is, is elders misschien een universiteit. Maar als blijkt dat ons onderwijsbeleid doelmatiger wordt wanneer meer mensen als eerste keuze voor een professionele bachelor

kiezen, dan zie ik niet wat het probleem is. We gaan trouwens meer en meer naar een situatie van levenslang leren. Zelfs een politicus moet zich constant bijscholen, ook ik heb het daar soms moeilijk mee... We moeten af van de idee dat je eerste diploma je verdere leven bepaalt.

dwars Een vraag voor de minister van Werk: in hoeverre wordt de private sector aangemoedigd om het levenslang leren te ondersteunen?

VANDENBROUCKE Ik ben daar volop mee bezig. We zijn nog niet tot een voldragend Vlaams beleid van levenslang leren gekomen. In het sociaal overleg en in het personeelsbeleid legt men wel meer en meer de klemtoon op opleiding van werknemers, en als overheid moeten we dat stimuleren. Ik vind dat iedere werknemer, van kaderpersoneel tot de kof-fiedame, recht heeft op een individueel ontwikkelingsplan. Op dat vlak lopen we achter op de rest van Europa. We moeten ook het opleidingsaanbod zo goed mogelijk verzorgen, via instanties als VDAB en SINTRA. Aan de vraagzijde doen we sinds enige tijd een bescheiden inspanning met de opleidingscheques.

dwars Er zijn nog steeds pas afgestudeerde universitairers die niet of moeizaam een job vinden. Wat wilt u daaraan iets aan te doen?

VANDENBROUCKE Om te beginnen is dat een zeer conjunctuurgebonden vraag-

stuk, en aan de conjunctuur zelf kunnen we weinig doen. Let wel: de nuance ligt op het statistische vlak, niet op het menselijke.

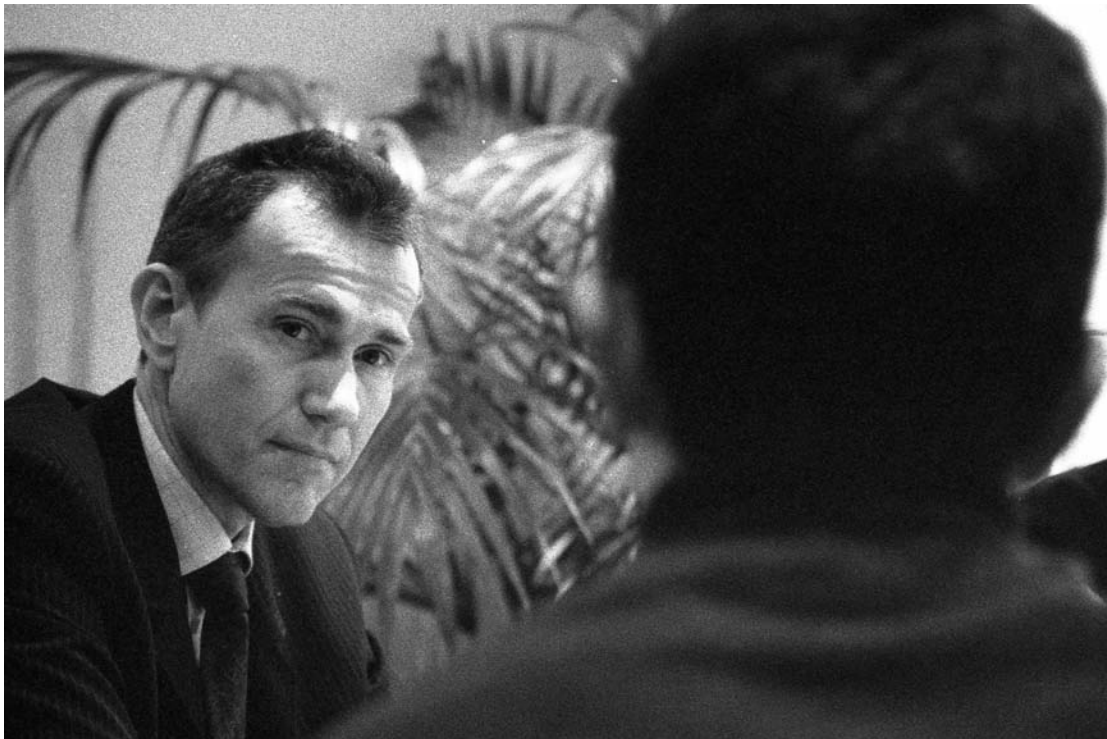
Ik vind het uiteraard een erg trieste zaak wanneer jongeren gedurende maanden werkloos zijn alvorens een

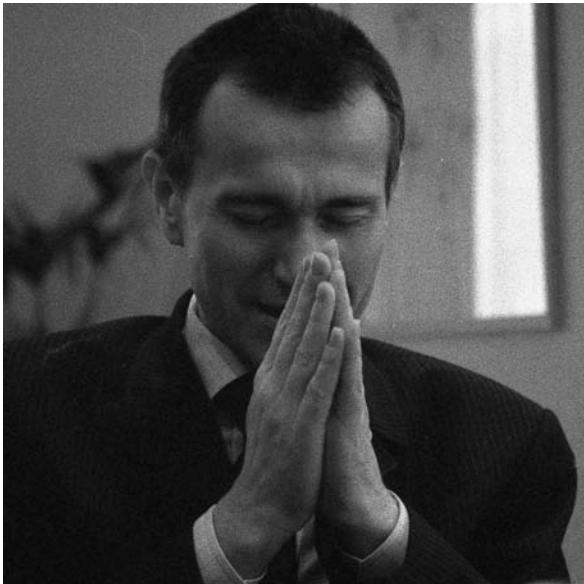
job te vinden. Daarnaast is het wel zo dat we niet alle heil van de kenniseconomie mogen verwachten om ervoor te zorgen dat wie gestudeerd heeft makkelijk een job vindt. We moeten goed op de loonkosten en het opleidingsbeleid ondersteunen in alle sectoren - ook de minder hoogtechnologische.

dwars Vindt u dan dat het onderwijs meer in functie moet staan van de arbeidsmarkt?

VANDENBROUCKE Nee. Dat zou trouwens niet lukken, want de arbeidsmarkt fluctueert te sterk, waardoor je steeds achter de feiten zou aanhollen. Bovendien zou het ook ten gronde fout zijn, want onderwijs dient voor meer dan voor het scheppen van jobs. Ik vind wel dat we meer bruggen tussen onderwijs en werkgelegenheid moeten bouwen. En dat in twee richtingen. De arbeidsmarkt zou ons onderwijs ook beter moeten valoriseren. En dat veronderstelt goede afspraken, zoals het opstellen van een duidelijke kwalificatiestructuur. Daar zijn we nu volop mee bezig.

dwars Voorziet u specifieke maatregelen voor

opleidingen die minder goed in de arbeidsmarkt liggen?

VANDENBROUCKE Werkloosheid onder hooggeschoolden is absoluut een probleem van een aantal opleidingen, maar ik ben tegen maatregelen om de instroom in die opleidingen te reguleren, tenzij voor beroepen die gefinancierd worden door de sociale zekerheid zoals arts en kinesist. We kunnen jongeren natuurlijk wel informeren over wat er leeft op de arbeidsmarkt, maar reguleren gaat volgens mij te ver. Ik vind anderzijds wel dat het onderwijs zich niet te defensief mag opstellen, en met de arbeidsmarkt rond de tafel moet gaan zitten om afspraken te maken over de betekenis van onderwijs, over benodigde kwalificaties en zo verder.

dwars In welke mate zal een academische bachelor relevant zijn op de arbeidsmarkt?

VANDENBROUCKE Daar kan ik niet op antwoorden, daar moet de arbeidsmarkt

“Het onderwijs mag zich niet te defensief opstellen, en moet met de arbeidsmarkt rond de tafel gaan zitten.”

zelf op antwoorden. Academische bachelors zijn wel in de eerste plaats gericht op doorstroming naar de masters, dus ik vind niet dat we daar een ‘afrit’ moeten installeren. Maar als blijkt dat er op de arbeidsmarkt een vraag ontstaat naar academische bachelors, is er ook geen enkele reden om dat tegen te houden.

dwars In uw beleidsnota legt u zeer sterk de nadruk op gelijke onderwijskansen voor iedereen. De klemtoon ligt daarbij vooral op het basis- en middelbaar onderwijs. Heeft u ook plannen voor een verdere democratisering van het hoger onderwijs?

VANDENBROUCKE De klemtoon ligt inderdaad op het basis- en middelbaar onderwijs, omdat de problemen daar erg acuut zijn. Gemiddeld genomen doet ons leerplichtonderwijs het erg goed, maar de kloof tussen de leerlingen die het erg goed doen en degenen die het heel wat minder goed doen is te groot. En we stellen vast dat die laatste groep vrij snel groeit. Dat zijn jongeren die met problemen in hun boekentas naar school komen, door de situatie waarin ze opgroeien. Ook de taal is vaak een probleem. We zullen bijzondere inspanningen moeten doen om ook die groep uitstekende resultaten te laten behalen. Anders gaan we het binnen tien jaar niet meer zo goed doen in het PISA. (Program for International Student Assessment, *nvdr.*)

Toch willen we werken aan gelijke onderwijskansen in het hoger onderwijs. Ik denk trouwens dat dat vrij nieuw is. Ik wil graag

de dialoog aangaan met de instellingen van het hoger onderwijs over de financiering, als zij zich engageren om groepen die het moeilijker hebben extra te ondersteunen. Dan heb ik het over mensen met een handicap, een ziekte, een allochtone achtergrond enzovoort. In ruil daarvoor wil ik zeker met extra geld over de brug komen.

We moeten ook het gesprek aangaan over de sociale voorzieningen, die onderbetoe-laagd zijn in de hogescholen, zeker in vergelijking met de universiteiten. En daarnaast kan, zoals reeds gezegd, ook de BaMa-structuur zelf mits goede studiekeuzebegeleiding bijdragen tot een democratisering van het hoger onderwijs.

dwars Anderzijds stelt u wel dat tegen 2010 iedereen die een master behaalt een semester in

het buitenland gestudeerd moet hebben. Hoe valt een zo dure uitbreiding van de opleiding te rijmen met gelijke kansen?

Om te beginnen ben ik blij dat de Europese Commissie een erg expansieve visie heeft op Erasmus en Leonardo, en daar fors meer middelen voor wil uittrekken. Het is erg ambitieus om dat voor alle masterstudenten te willen verplichten; het moet uiteraard betaalbaar zijn. Een echte verplichting lijkt me nog niet aan de orde. Het is ook vooral een mentaliteitswijziging, die al volop bezig is: Erasmus moet een mogelijkheid zijn voor iedereen, en geen extraatje voor een selecte groep van studenten met ouders die ervoor hebben kunnen sparen.

“Erasmus moet een mogelijkheid zijn voor iedereen, en geen extraatje voor een selecte groep van studenten met ouders die ervoor hebben kunnen sparen.”

De tijden dat voorbehoedsmiddelen een van kuisheidsgordel voorzien gespreksonderwerp waren, zijn reeds langer heengegaan, maar dat de zaadfuik even banaal geworden is als de tandplak die gepaard gaat met het nuttigen van een Mars, is toch tamelijk nieuw. Condooms en konsoorten passen ogenschijnlijk naadloos in het rijtje candybars. Iedereen lust immers de lust, zij het naar een copulerende climax onder de venusheuvel of naar een extase van de smaakpapillen. Broederlijk liggen de Zazous te soezen in het straatje zoetigheden op huisnummer 25. Ze mogen dan relatief iets prijziger uitvallen dan hun buurtbewoners, uit de toon vallen doen ze allerminst. Een klassiek voorbeeld van een zonevreemde activiteit, denkt ieder toerekeningsvatbaar beambte van

de dienst urbanisatie aan wie de term gewestplan niet vreemd is. Een bordeel tegenover de toegangspoorten van het Vaticaan is al even uit den boze, zelfs als ieder van haar bewoners zo impotent is als Pinocchio zonder neus.

Hoewel de capootcloaca geenszins kinderbuenoachtigen uitstoot, betekent dat hoegenaamd niet dat de distributie van het pluralistische gedachtengoed ongewenst zwanger zou zijn van de contraceptie-foetus. Nu de UA duidelijk stelling

neemt tegen de vijandelijkheden die met oorlog worden geassocieerd, is het maar een evidentie dat ze zich wilde indekken tegen mogelijke bloedpartijen der uterus en omgeving ingevolge een radicale interpretatie van het 'make love, not war' gezegde waar ze zich ten volle achter schaaft. Ook bij een globale peis en vree zou onze academische biotoop hebben

mogen kennismaken met de intrede van het rubber in de rekken van de tussendoortjesautomaat. Nadat de Stad erin is geslaagd een geautomatiseerd bordeel te openen, ziet nu de rector het potentiële financiële gewin reeds als een extra cashcow. Een en ander zit hoogstwaarschijnlijk mooi vervat in het integraal pakket aan studentgerichte diensten dat hij voorstaat. Na het instellen van het

Broederlijk liggen de Zazous te soezen in het straatje zoetigheden op huisnummer 25.

rookverbod is een mogelijkheid om stress af te laten immers meer dan welkom. Bovendien doet de jeugd veel te weinig aan sport, dus wat is er beter dan het aanbieden van een kwalitatief hoogstaande ploegsport, zij het dan met de kleinst mogelijke bezetting. In één klap wordt de individualisering binnen de groep van de jongvolwassenen sportief tegengegaan.

Zolang het Middelheimziekenhuis of het UZA niet met het wondermiddel op de proppen komen dat van het HIV-virus een snotvalling maakt, is een laagje latex nog steeds interessanter dan het oneindig samenstellen van remmende cocktails. Enkel het op til zijn

van een Antwerps geneesmiddel dat het immuunsysteem vrijwaart, zou tot gevolg hebben dat de familie Zazou op straat zou belanden. Welk zoethoudertje hun optrekje dan zou innemen, staat nog niet geheel vast, maar een zaaddoende crème zal het niet zijn. De erbarmelijke kwaliteit van het sperma is op zich binnen afzienbare tijd een afdoende garantie om de coïtus ongestoord te laten geschieden zonder gevaar op reproductie. Andere aandoeningen dan het gejangk van het nageslacht kunnen echter niet even vlot worden gepareerd, slome, gedesoriënteerde spermatozöiden ten spijt. Het motto blijft tot nader order; doe een, al dan niet fruitige, olie-jekker aan vóór er nattigheid van komt. Hoewel monogamie meer stereo galmt voor diegenen die het in de eerste plaats al niet vals klinken vinden, wordt het afrolluik voor een veilige parendans te weinig ingebouwd. Als u de volgende keer dus staat te wikken en wegen of het een Twix wordt eerder dan een Snickers, lach dan ook eens vriendelijk naar de kolonne Zazous. Zij maken de voorhoede uit van een langetermijnvisie die gestaag opzwellt en de blaffetuur naar boven houdt.

Thomas Vanhees

Tussen tackle en toga

Op zoek naar sportief talent op de UA ontmoeten we Jared Ruymaekers, student 2e kandidatuur Rechten en een beloftevol verdediger van voetbalclub KSK Beveren. Om beiden te kunnen combineren geniet Jared van een topsportersstatuut.

dwars Het eerste elftal van Beveren wordt voornamelijk bezet door Ivoirianen die overkomen van de voetbalschool van Jean-Marc Guillou in Abidjan, wat het doorstoten tot de A-kern als jeugdspeler moeilijk maakt. Waarom koos je toch voor Beveren?

RUYMAEKERS Ik voetbal al sinds mijn 5 jaar met vrienden op de pleintjes rond de Freethiel, waar ik 200 meter vandaan woon. De keuze voor een opleiding bij Beveren was dan ook vanzelfsprekend. Maar als belofte wil ik natuurlijk weten in hoeverre ik kans maak op een basisplaats in de eerste ploeg. Ik heb er vertrouwen in, aangezien de samenwerking met Guillou eindigt over een jaar en er gesprekken worden gestart tussen het bestuur en onze trainer (*Theo Custers, nvdr.*) over de speelkansen voor de eigen jeugd in de A-kern. Velen

vergeten ook de voordelen van onze samenwerking met de voetbalschool van Guillou. We leren enorm veel van de techniek waarover die Ivoirianen beschikken.

dwars Wat zijn tot nu toe de mooiste momenten uit je prille voetbalcarrière?

RUYMAEKERS Enkele jaren geleden hebben we de finale gespeeld van het Nike tornooi in Amsterdam, met topploegen als Ajax, Feyenoord en Austria Wenen. We verloren van Bochum. Nog een mooi moment was de galawedstrijd tegen Arsenal afgelopen zomer. Ze speelden weliswaar met een veredeld B-elftal maar aantreden tegen jongens als Flami, Lauren en Van Persie blijft een unieke ervaring.

dwars Wedstrijden van dat kaliber moeten je toch min of meer een idee geven

van je kwaliteiten. Als je het niveau aankan, lonkt de droom van een grote carrière dan niet?

RUYMAEKERS Iedere voetballer droomt ervan om bij een grote club als Barcelona, AC Milaan of Manchester United te spelen. Door hard te blijven trainen, hoop ik vooruitgang te blijven maken. Een carrière bij een eersteklasser in België is daarbij mijn doel. Er zijn genoeg voorbeelden van jongeren die te snel te hoog grijpen, door bijvoorbeeld op hun achttiende naar een Nederlandse club te gaan. Ze hopen daar een betere opleiding te krijgen, maar geven er hun studies en familie in België voor op. Velen keren nadien gedemotiveerd terug met het besef niet goed genoeg te zijn. Ik blijf dus ambitieus, maar realistisch...

dwars Heb je om die redenen gekozen om je voetbalcarrière te combineren met een zware universitaire studie als rechten?

RUYMAEKERS Zeker, een voetballoopt baan bevat immers zoveel onzekerheden. Niet alleen moet ik nog bewijzen dat ik het niveau aankan, ook blessures kunnen roet in het eten gooien. Een diploma rechten geeft mij een mooi alternatief.

dwars Valt het je niet zwaar de studies en het voetballen te combineren?

RUYMAEKERS Het is zwaar, maar niet onmogelijk. Het topsportersstatuut is daarbij een grote hulp. Wanneer ik lessen mis door trainingen of wedstrijden, kan ik bijlessen aanvragen. Ook examens worden verplaatst wanneer ze samenvallen met wedstrijden. De UA doet haar uiterste best om het voor ons, topsporters, mogelijk te maken studies en sport te combineren.

dwars Kan je met je drukke schema genieten van studentikoze activiteiten zoals TD's en cantussen?

RUYMAEKERS Toch wel, ik ga geregeld uit met vrienden en tussen de middag zit ik al eens in Kassa 4. De club vraagt ons wel om niet te veel te drinken en de dagen voor een wedstrijd wat meer te rusten. Maar ik voel me zeker een volwaardig student.

dwars Bedankt, Jared. Veel succes met je voetbalcarrière en met je studies. En als alles wat meezit zien we je binnen enkele jaren bij de Rode Duivels.

Raïssa Mvuyekure & Stijn Vandecasteele

“De club vraagt ons wel om niet te veel te drinken en de dagen voor een wedstrijd wat meer te rusten.”

Troonsafstand Napoleon te Leuven

Aan de KULeuven trekken studenten, professoren en ander personeel op 10 mei 2005 naar de stembus om een nieuwe rector aan te duiden. Vijf professoren hebben zich kandidaat gesteld en vanaf 1 april mogen zij met hun campagne beginnen. Op 1 augustus geeft uit-tredend rector Oosterlinck de fakkel aan zijn opvolger door.

Onenigheid

Dit zijn ongeveer de belangrijkste modaliteiten van de hernieuwde procedure voor de Leuvense rectorverkiezingen. Het nieuwe concept stuitte op heel wat protest binnen de overkoepelende studentenvereniging LOKO, voornamelijk omwille van de lengte van de ambtstermijn. Eerst werd gedacht aan één termijn van 8 jaar met een tussentijdse evaluatie na maximum 4 jaar. Vele Leuvense studenten, voor wie de huidige rector als "Napoleon" bekendstaat, zagen dat voorstel niet zitten. Een 8-jarige termijn neigt meer naar een keizer-rector-statuuut en dat valt nauwelijks te verzoenen met een gezonde opvatting van academische democratie. Uiteindelijk kwam een "nieuw" voorstel uit de bus. De gekozen rector zal 4 jaar

aanblijven en vervolgens na een positieve evaluatie aangesteld worden voor nog eens 4 jaar. Ook dit voorstel kon maar op weinig bijval van LOKO rekenen.

Associatie Leuven

Het probleem dat zich na de Leuvense rectorverkiezingen kan stellen is de samenwerking tussen rector en associatievoorzitter. Deze twee functies werden vanaf de totstandkoming van de Leuvense Associatie door Oosterlinck zelf waargenomen. De man wist 60 % van de leden van de universitaire raad van bestuur in de raden van bestuur van de 12 geassocieerde hogescholen aan te stellen. Oosterlinck, die in de toekomst associatievoorzitter zal blijven, heeft beloofd de nieuwe Leuvense rector niet teveel te storen bij zijn dagtaak. Het is dan ook de vraag hoe universiteit en associatie en vooral de machtsstructuren tussen beiden zullen samenwerken, nadat de Leuvense Napoleon een stap opzij heeft gezet. Deze laatste is immers niet zinnens zijn pionnen aanstonds van het academische schaaqbord te nemen.

De kandidaten

Van de vijf kandidaten stond de bijbel-

wetenschapper Marc Vervenne de laatste jaren als vice-rector het dichtst bij Oosterlinck. Daarom wordt hij ook wel eens "de kandidaat van Oosterlinck" genoemd. Volgens Veto zou Vervenne toch een verschillende aanpak voorstaan, gericht op minder management en meer universitas. Ook de bekende kerkjurist Rik Torfs zou in die richting willen gaan. De ingenieur Bart de Moor heeft dan weer de meeste bestuurservaring als oprichter van 3 spinoff-bedrijven van de KULeuven en ook de meeste partijpolitieke ruggensteun. De geneeskundefaculteit zal dit keer niet enkel over 30 % van de stemmen beschikken, maar waarschijnlijk ook uit één mond spreken. Hun kandidaat is de longarts Marc Decramer. Hij is de ingrepen van Oosterlinck in het UZ Gasthuisberg nog niet vergeten. Ook specialist medisch recht Herman Nys kwam enkele malen in botsing met de uit-tredende rector en hoopt op extra stemmen uit de geneeskundefaculteit. Stof genoeg dus voor een spannende verkiezingsstrijd. Wordt ongetwijfeld vervolgd.

Tomas Verachtert

Uit de collega's

Als het regent in Leuven, miezert het in Gent. Momenteel is men in de Arteveldestede ook al volop in de weer met de organisatie van de rectorverkiezingen. Die beloven minder spannend te worden dan in Leuven, aangezien er maar één echte kanshebber onder de Gentse kandidaat-rectoren is. Om toch een sfeer te creëren die iets of wat op verkiezingskoorts moet lijken, opperde Schamper onlangs een vrij bizar voorstel. Focussend op de plat commerciële reclamecampagne van de KULeuven, schijnbaar de "grootste concurrent" van de UGent, pleitte een dienstdoend schamperaar voor het lanceren van een "tegenoffensief". "Kunnen we allemaal lekker affiches van de KUL gaan overplakken of reclamefolders publiekelijk verbranden." Want zeg nu zelf, verdient deze campagne van de "KUL" soms beter? Volgens Schamper moet men wel een "randdebiel" zijn als men zich door een "catchy slogan" van de "KUL" laat leiden. Zijn de eigenste Gentse rector en pr-dienst dan in de volstreekte randdebiliteit verzonken wanneer zij "de campagne met argusogen volgen"? Hopelijk houdt de opvolging zich met serieuzere zaken bezig.

(tov)

Interview met Michiel Hendryckx

Persoonlijkheid op pellicule

Het Bourgondisch complot bestoof onze dwarse vruchtbodem om de stamper van de Vlaamse persfotografie te belichten. En al maakt de persfotografie maar een klein onderdeel uit van het vertakte medialandschap, wij vonden de tijd rijp om de zon eens door een kleiner raampje te laten schijnen. Met Michiel Hendryckx kregen we niet alleen boter bij de vis, maar ook een epicurist jullie allen wel bekend als een snoek op de hooizolder. Beslagen ten ijs gekomen wist de van nature begenadigde verteller ons te charmeren met een scherpe babbel over de onmiskenbare kwaliteiten van de De Standaard huisfotograaf. In een geniale snapshot flitsen we langs ethiek, esthetiek, deemoed en verwondering. Dit naar aanleiding van de tentoonstelling 25 jaar persfotografie van De Standaard in het fotomuseum.

dwars Als kapstok voor het interview hadden we graag enkele begrippen aan de persfotograaf in zijn algemeenheid gehangen. Eén van de axioma's van communicatie is: "Een beeld kan meer zeggen dan duizend woorden."

HENDRYCKX Fotografie is in zekere zin een sterk medium. Inderdaad, één beeld kan meer zeggen dan duizend woorden. Maar als je bij een bepaalde foto een totaal ander onderschrift plaatst, kan je die foto

volledig anders duiden. De zwakte schuilt met andere woorden in de context, die zeer bepalend is. Bijvoorbeeld nazi's die foto's maakten in het getto van Warschau tijdens de jaren veertig om aan te tonen dat de joden inferieure wezens waren. Diezelfde foto's worden nu door de joodse lobby gebruikt als pamfletten, om aan te duiden hoe vreselijk de nazi's waren. Dat zijn dus heel sterke foto's, maar ze zijn gemaakt

"Ik fotografeer graag portretten van mensen."

vanuit een ander oogpunt dan dat waaruit wij ze nu detecteren. Op deze manier is fotografie op zich soms vrij machteloos. Het is de context waarin men de foto toont en het onderschrift, de duiding, die de foto uiteindelijk zijn kracht geeft.

dwars Sta je dan sceptisch tegenover fotogra-

fen die door manipulatie op het gemoed van de lezer trachten in te spelen en daarbij hun werkstuk bewerken of ensceneren?

HENDRYCKX Je moet geen emoties opwekken die er niet zijn. Je moet registreren als fotograaf, niet regisseren.

dwars Werkt de hype van de digitale fotografie

het bewerken niet in de hand?

HENDRYCKX Al die insinuaties wat het bewerken van foto's betreft, zijn ongelofelijk gezeik. Voor de digitalisering ontwikkelde ik zelf mijn foto's in een doka. Ook dan probeer ik accenten te leggen, zaken naar voor te brengen en de focus te verleggen. Je legt je voornamelijk toe op het bewerken van contrasten. Geen haan die daar naar kraaide. En met de computer doe ik dat perfect na.

Integriteit

dwars Nochtans ben je door Reuters zwaar op de vingers getikt na het spuien van kritiek op de winnaar van de World Press Photo.

HENDRYCKX Die foto had een soort theatraliteit die volgens mij enkel geënceneerd kan zijn. Ik denk dat wanneer fotografen in oorlogsgebied vertoeven en de lokale bevolking vragen een pose aan te nemen zoals in Grozny, met als tegenprestatie een appeltje voor de dorst, ze een foto in de zelf gewenste plooi leggen. In het medialandschap tout court geldt de wet van vraag en aanbod. De fotograaf moet zijn product van de hand kunnen doen. De klant beslist zelf welk beeldmateriaal met zijn ideologie strikt en wordt op zijn wenken bediend. Er zijn bijvoorbeeld dagbladen die geen lijken tonen en daar moet de fotograaf rekening mee houden.

dwars Is er in het geval van De Standaard, een zogenaamde kwaliteitskrant, ruimte voor een gemanipuleerde weergave van de feiten?

HENDRYCKX Neen neen! (op z'n Gents) Bij De Standaard gaat het er met de nodige integriteit aan toe. Dat is de reden waarom ik zo graag voor die krant werk. Al meer dan dertig jaar trouwens, en ik heb het nog nooit meegemaakt dat men een loopje nam met de werkelijkheid. Er is een zekere deontologie waar je aan moet beantwoorden. Kwaliteitskranten kunnen het zich naar mijn bescheiden mening niet permitteren om de realiteit te omzeilen.

Er zijn talloze voorbeelden waaruit is gebleken dat manipulatie niet altijd vrij blijft van kinderziekten. Zelfs een tijdschrift als National Geographic, dat pretendeert kwaliteit te brengen, is in een rel verwickeld geraakt nadat ze door het arendsoog van kenners op fouten werd gewezen. Elk medium moet zichzelf zuiveren en mag de lezer zeker niet misleiden.

dwars In hoeverre wordt een krant door foto's bepaald?

HENDRYCKX Met de opkomst van de televisie begin jaren zestig is het medialandschap sterk veranderd. Harde visuele feiten bereiken via de beeldbuis de kijker, waardoor er voor de persfotografie een andere taak is weggelegd. Ze bezit het vermogen om een eerder esthetische en suggestieve commentaar te leveren en zich niet louter sec op de feiten toe te spitsen. De kwaliteitszoeker die bij de kranten terecht

komt, vraagt een ander soort beeldvorming, die complementair is. Bijvoorbeeld bij een natuurramp, is het tegenwoordig de taak van de fotograaf om foto's te brengen die de zaak sublimeren en esthetiseren.

dwars Wie bepaalt welke foto's gebruikt worden bij krantenartikels?

HENDRYCKX Dat is een delicaat punt. Sinds een tiental jaar is er een nieuw fenomeen aan de gang in de perswereld. Een autonome fotoredactie delegeert en beheert de beeldenstroom in de krant. In mijn beginjaren kreeg ik de bestelling voor een foto van de journalist, terwijl het nu de fotoredactie is die me de opdracht geeft. En daarmee bepaalt zij het beeldenpakket in de krant.

dwars Hoe ziet uw dagtaak er uit?

HENDRYCKX De helft van mijn opdrachten krijg ik enkele dagen op voorhand toebedeeld. De rest komt rond elf uur per mail binnen, nadat de eerste punten van de dag door de redactievergadering uiteengezet zijn. Dan begeef ik me in allerijl naar mijn onderwerp.

dwars Zijn er onderwerpen die je zou weigeren, of die je gewoon niet liggen?

HENDRYCKX Ik ben een soort octopus in mijn vak: ik ben in zeer veel dingen geïnteresseerd, op sport na. Ik kijk zeker niet neer op collega's die sportfoto's maken. Sport-

fotografie is een specialiteit geworden, en de kwaliteit van de foto's neemt alsmaar toe. Als ze mij de vraag zouden stellen, zou ik natuurlijk ook niet weigeren. We leven niet meer in de tijd dat we zelf onze wetten kunnen dicteren. Dankzij mijn ancienniteit kan ik die sport-dans echter nog wel mooi ontspringen. Een fotograaf moet net als een journalist geïnteresseerd zijn in zijn onderwerp. Dat is de meest in het oog springende kwaliteit van een bekwaam journalist. Als het onderwerp, zoals in het geval van sport, mij niet interesseert, zou ik een slecht fotograaf zijn.

Boswachter

dwars Welke onderwerpen liggen je dan wel?

HENDRYCKX Ik fotografeer graag portretten van mensen. Iets nieuws voor mij is het parlement. Mijn collega Eric Peustjens, die gedurende 20 jaar de kamer en senaat als persoonlijk jachtterrein voor De Standaard afschuurde, is op pensioen. Daarom kom ik er nu regelmatig. Het politieke circus onder de loep nemen met mijn telelens vanop het balkon is erg fascinerend. Eén van de grote charmes van De Standaard is juist het feit dat je nooit weet wat je morgen gaat doen en dat je dus steeds verrast wordt door je onderwerp.

dwars Is het ook dankzij je ancienniteit dat je als huisfotograaf van De Standaard kan blijven fungeren?

HENDRYCKX Naar mijn gevoel had De Standaard vroeger een soort voortrekkersrol binnen de Vlaamse Uitgevers-

maatschappij (VUM). Er waren toen zeven fotografen in vaste dienst. De VUM is op een bepaald ogenblik opgesplitst en de fotografen werden verdeeld over De Standaard en Het Nieuwsblad. Met de komst van Peter Vandermeersch, als hoofdredacteur, wou men een duidelijk fotobeleid per krantentitel. Dat heeft dan gezorgd voor een inhoudelijk conflict omdat er van de betreffende fotografen een andere vorm van fotografie werd geëist. Van de pool van Standaardfotografen ben ik de enige overblijvende, nadat collega's op brugpensioen werden gestuurd. Ik zat normaal ook in die uitredingsfase, maar de directie heeft me, om een reden mij onbekend, gevraagd te blijven.

dwars Iets geheel anders nu: er wordt vaak geïnsinueerd dat GSM's met ingebouwde camera een bedreiging zouden vormen voor uw beroep.

HENDRYCKX Er zijn ondertussen inderdaad zulke foto's in de pers verschenen. Ik geloof echter niet in die bedreiging. Er bestaat een beroepsvereniging, maar die moet zich bezighouden met het ethische en geen boswachtersfunctie vervullen. Een beeld moet iets aangrijpends hebben. En zo'n beeld kan niet beantwoorden aan de esthetische meerwaarde van een persfoto. De gsm met ingebouwde camera is een modeverschijnsel waar we eens aardig zullen om lachen binnen een vijftal jaar. Als je het vergelijkt met het succes van de Apple iPod: dat schuilt in het feit dat die uitsluitend gebruikt kan worden om naar

“De gsm met ingebouwde camera is een modeverschijnsel waar we eens aardig zullen om lachen binnen een vijftal jaar.”

muziek te luisteren. Ik wil ten stelligste beweren dat een fotoapparaat nooit zal worden geproduceerd om er mayonaise mee te maken.

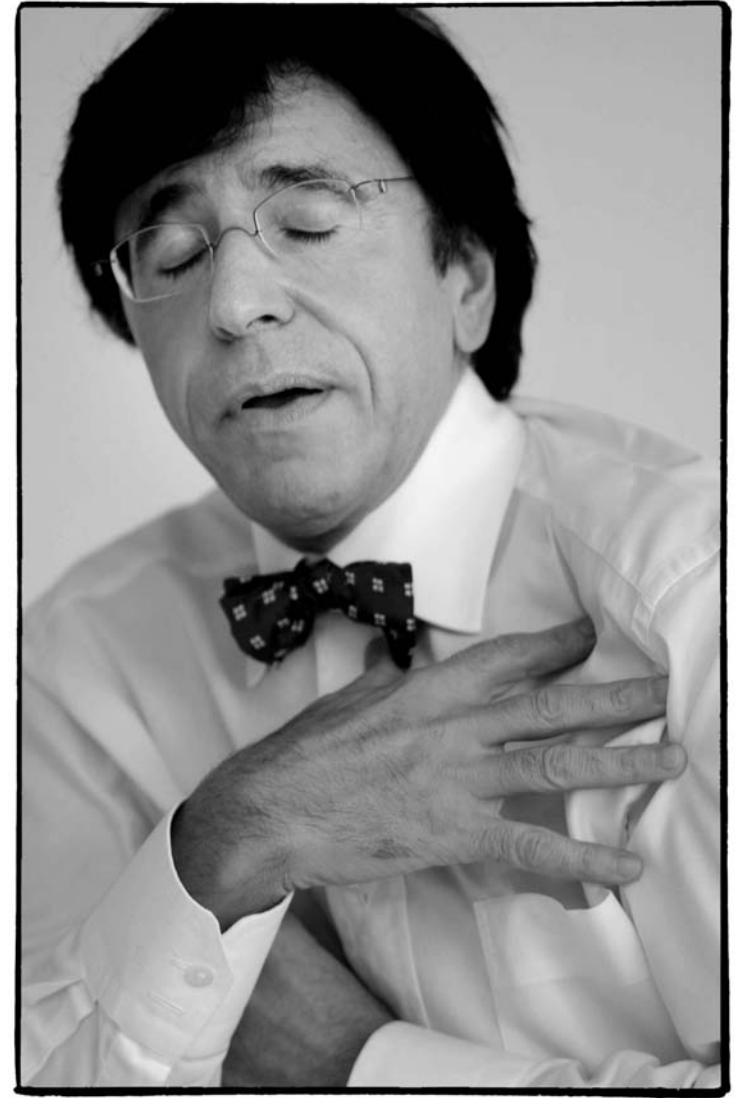
dwars In een eerder interview sprong ons jouw liefde voor de ‘ijsbeer van Pompon’ in het oog. Welk raakpunt heb je met dit kunstwerk?

HENDRYCKX Naar aanleiding van

een huldeboek dat men wou samenstellen over openbaar kunstbezit, werd een aantal bekende Vlamingen gevraagd naar voor hen intrigerende kunstwerken. Als jongste telg uit een West-Vlaams gezin, waar vader architect was, kwam ik veel in contact met kunst. En zoals het een speelse achtjarige jongen betaamt, doolde ik op een dag door het Middelheimpark. Daar

stond ik dan oog in oog met de ijsbeer van Pompon. Het was mijn eerste echte kennismaking met kunst en sindsdien heeft het beeldhouwwerk een vat op mij gekregen die moeilijk te verklaren is. Het is de absolute vedette van het Middelheimpark.

*Olivier Van De Vyvere & Johan Diels
foto's: Michiel Hendryckx*

foto's: Michiel Hendryckx

De jonge goden van de afgrond

18 februari 2005. Een literaire avond in het Antwerpse. Ondanks de bekende namen op de affiche was de echte blikvanger van deze avond het gloednieuwe tijdschrift voor jong literair talent, 'Met Andere Zinnen'. Het eerste nummer bundelt de beste inzendingen voor het literaire concours dat de redactie van MAZ organiseerde. De winnaars, allen jongeren uit Vlaanderen en Nederland, lazen voor uit eigen werk. Dit jonge talent bewees die avond dat het zeker niet moet onderdoen voor de gevestigde waarden. De categorie poëzie kende buitengewoon veel inzendingen van superieure kwaliteit, aldus blijkt. Meer pen- en vruchten die in de prijzen vielen vind je in het februari-nummer van MAZ. Surf naar www.metanderezinnen.com voor meer informatie. Door een mailtje naar maz@metanderezinnen.com te sturen kan je je stem voor de publieksprijs uitbrengen.

(vw)

Afgrond

Wij zijn de jonge goden van de afgrond,
Tussen de rotsen gegooid als naamloos zaad.
Ons graan was voer voor kraaien, in hun
Magen vlogen wij op, zo kenden wij hoogte.

Eerst grepen wij ondergronds plaats, een broeïnest
Van beloftes, tot een waakvlam in ons insloeg.
Toen groeiden wij met vurige tongen naar buiten,
Braken in anderen in, voegden hun schouders aan de onze toe.

Wij waanden ons vaders van onszelf, stralende
Koortsdansers van de stijgende lijn. Wij wankelden
De maat van de verticale opmars. Het ging ons te boven.
Toen wij genazen, waren wij te mager voor de nacht.

We kregen onze wortels niet doorgeknaagd. Zij houden
Ons ook nu nog aan de rand overeind, vastgerogen
Aan de rafels van ons duizelend verzet. Niet te vallen
Is onze enige opgave. Wij geven die diepte niet op.

Gaat heen

Niet alles zweemt. Wie stemt, zwijgt toe.
Gezeur van Hollands klinkt om niet.
Niet alles engt. Wie heilig wou,
zal staan voor wat de gek niet deelt.
Ik ben weggegaan, ik houd de mond.

Het botst en sloop, het zeurt en trekt,
maar niemand zal verwonderen
dat claimcultuur geen ingang noopt.

Hoe zij het ook. Plaats rapper in
de velden en staat om, slaat op.
Wie over schat een rijm verzucht,
gebruikt een zin, maar zinloos is
gewauwel van verblitsing in
een vleugje zonder knoflook.

Vermenigvuldig alstublieft.

Winnaar 3de prijs poëzie, Derk Walters

Gent

De warme wind blaast door de straten
op deze gelukkige zomernacht
en op hun beurt, de straten blazen
mij door de wegen naar haar hart.

Langs de stinkend stromende Leie
de geur van mens en stad.
Die is pittig, ja, ruikt onbehoorlijk,
maar maakt mij zwalken -
dronken van haar liefde, ladderzat.

En toch, diezelfde Leie
die mij onpasselijk maakt en zat,
zegt dat haar stad bereid is,
gereed is om op te vrijen
tegen het argeloze been
van mij, de toevallige passant!

Zij hoeft mij niet meer te versieren.
Onschuldig, gewillig leg ik mij neer
op de kademuren van haar water,
voel de streling van haar hand.

Zoals ik lig, verdwaasd en dronken,
zie ik haar werkelijk' gezicht.

Ze kust me, vriendelijk - ook later
wanneer de herinnering bezonken
is in mijn gedachten, onder het gewicht
van de tijd, zal ik van blijven weggaan
van weggaan blijven maken,
opdat zij met al haar warmte
mij nog weer aan kan raken...

Winnaar 2de prijs poëzie, Anna de Bruyckere

Fucking heet, tijd om te rusten

Fucking heet, tijd om te rusten
Hartkloppingen, serieus gewed
Blijven uitstellen, neen
Daar iets, een beetje
Verder, steeds stukjes dichters,
Tot ik zie, en er ben
Veel mensen, weg naar zee
Gaat gepaard, mijn teleurstelling
Een trek rond de mond, kleine
Opening, de lippen verhard
Spreidstand, naderend oorlogsgevaar,
Mijn borstkas, het lichaam
Een magere blauwgele olifant,
Naakt in de opwaartse beweging
Twijfel verovert steeds meer
Gebied, wat zit in mij? Niets
Ik heb visioenen gezegend, bang
Voor slecht zicht, een reclamebord en
Een bankje, ze begroeten, een voornemen
Bij hen te zijn aangekomen, even bij te
Praten ik voel nu, de dichter, en ik denk
Aan wie verkracht, ik aarzel
Bij de vooropgestelde liefdadigheid
De weg langer, randdebielen anoniemer
Mijn verkeerd genomen pretentie, opgemerkt
Trager, de benen in een hoek van 180 graden

Nog voor ik er bewust over denk is mijn
Lichaam in rust. In de opening van daarnet
Steekt een juist aangestoken sigaret
Inhalerend uit dwangbuizen, blazend door tijd
Iets oogsten in mijn hoofd, onmogelijk te memoriseren
Nogmaals trachten combineren
Eén zinnetje als verstekeling, die
Ik ben vergeten, slechts een
Dramatische gedachte speelt
Standvastig land, AHA AHA lang
Aanwezig in iedereen, de
Hand reikend, ik vlucht en vlieg
Over een breedte - liggende wind,
Vanwaar ik sta, waar de vingers
Aan de uiteinden van peperbruine ogen
Mij niet raken,
Ik draai nogmaals, verander, groene bomen
Stappen plotseling met schoenen voor een
Zwarte deur, automatisch
Als sleutel van de oplossing in dit complot
Iedereen is alleen aanwezig, hun gelach
Smelt samen tot harde porno spot
En ik kan niet stoppen met denken, ik
Blijf maar denken dat het bijna was gelukt
Achter het werk, voor de televisie klaarkomen

Winnaar 2de prijs poëzie, Maarten Derre

“De redactie was enigzins verrast door de schijnbare afwezigheid van sociaal-maatschappelijk engagement, kritische reflectie op of verzet tegen het hedendaagse hokjesdenken”

citaat uit de proloog van het eerste nummer van Met Andere Zinnen

Beste student, hoe vond u de Awarenessweek van begin deze maand?

Awareness wie?

De Awarenessweek, pipo! U weet wel, die week waarin men de student -jou dus- trachtte te mobiliseren en sensibiliseren rond één bepaald thema.

...Euh... Was da da één met die oranje UFO-dinges?

(zucht) Ja dat!

Ah, euh, ik vond da wel 'ns leuk...

Men moet niet over een haarscherp analyserend vermogen beschikken om te concluderen dat er hier wel degelijk iets schort.

Toch is het mij niet geheel duidelijk op wie of wat ik mijn pijlen moet richten om hiervoor een verklaring te geven. Hebben we hier te maken met een organisatorisch probleem, waarbij de student niet voldoende 'aware' is van de op til zijnde Awarenessweek? Of is de lage opkomst bij de verschillende activiteiten het resultaat van een grove onderschatting van het doelpubliek, en is de gemiddelde student meer dan 'aware' genoeg met betrekking tot het uitgewerkte thema. Indien dit laatste geldt, dan stel ik me de vraag waarom zo weinig mensen op ludieke wijze hun immuniteitssysteem aan

diggelen hebben gegoid met een HIV-virus (dat is zo'n UFO-ding) ter verkrijging van een bakje aardbeiencondooms. Wel 'aware' dus, maar ook dom of toch op zijn minst weinig spaarzaam. Bent u zich daar bewust van, of worden aardbeien tijdens de gure wintermaanden gewoon niet zo gesmaakt? Of verkiest de gemiddelde student van de stadscampus de onwetende anonimiteit met bier en vertier als enige uitlaatkleppen naar en bron van informatie over de buitenwereld boven een bewust-zijn?

Met het oog op een betere dienstverlening de komende jaren, volgende meerkeuzevraag.

De Awarenessweek 2005 kende een beperkt succes, omdat a) u niet 'aware' was van de Awarenessweek b) u voldoende 'aware' was, maar ook dom, rijk of geen aardbeienliefhebber c) u de meerwaarde van het 'aware'-zijn op zich niet geheel kan vatten

Gelieve uw antwoord te noteren op een gele briefkaart en op te sturen naar *dwars*, Lange Nieuwstraat 55, 2000 Antwerpen.

(wm)

illustratie: Wim Le Page

Viriele Vacature m/v

Ook eens een interview afnemen?

Of liever naar uw vogeltje laten kijken?

Van stijf gesprek tot informeel onderonsje: nu in de aanbieding

de naakte waarheid

reporters en fotografen gezocht

www.dwars.ua.ac.be

Ivre de Vivre

Roken, het is en blijft een teer onderwerp. En rokend Vlaanderen zal het gevoeld hebben na het frequente vingergetik dat het niet meer te spuien valt. Alles wordt bewerkstelligd om de rokende populatie terug te schroeven. Preventiecampagnes, etiketten, lezingen, de rokers steken er ongetwijfeld iets van op. En al vormen de rokers een van de bestaansredenen voor de statistiek, onze Stadscampus liet er geen gras over groeien en kwam het snelst uit de startblokken om de studerende nicotieners een hak te zetten. Wij, dwarsliggers, worden nu gedwongen tot een riskant inhaalmanoeuvre. Daar het kankeren niet zal ophouden, moet onze repliek het verbod in rook laten opgaan en wij dachten aan het volgende: stoppen met roken is net als de eerste week in een nudistenkamp. Je weet niet waar je met je handen moet blijven. U bent gewaarschuwd.

Deel uitmaken van de grootste club van paria's ter wereld. De misselijkmakende gelukzaligheid van de kortstondige verzadiging. Het conspiratieve gemoffel met rookwaren. Het agressieve gekerf van de rook aan je longen. De rust inhaleren, ter-

De clandestiene verzetsgroep tegen de rokersholocaust verenigt zich en probeert Sabine Hagedoren te beletten het Belgisch legermateriaal van stal te halen. Ze zal dan toch maar eens dieper in die glazen borsten moeten kijken wil ze ons doen geloven dat de zon uit haar kont schijnt. Ach ja, we zijn dan ook wel geflatteerd.

wij de prijs ettelijke jaren van je leven is. Waar is de tijd dat roken nog een tedere rebellie was, waar het nog toegestaan was om afhankelijk te zijn van het bruine medicijn tegen de gezondheid. Dieu est un fumeur de Havanes, weet je nog wel? Als de zoveelste sigaret voor mijn ogen oprookt, met dat karaktervol pluimpje blauwe rook, en geliefden je zo lief boos bekijken met die grote onbegrijpende ogen omdat je toch maar eens moet stoppen ("Je had het toch beloofd?"), dan vervult de wens om ze te doven even mijn gemoed. En heb ik het dan gedaan, dan geniet ik terug van de honger naar bevrediging. De anticiperende, routineuze bewegingen, de droge tabaksgeur, de constant tintelende tong en de schorre stem. Ik ben er een beetje gesteld op geraakt.

Dieu est un fumeur de Havanes

Wie jong is, denkt niet aan de dood. Doodgaan is voor later. In die zin lijken rokers op kikkers. Als je een kikker in een ketel kokend water gooit, zal hij proberen eruit te springen. Als je hem in koud water zet en dat langzaam aan de kook brengt, zal hij rustig blijven zitten. Tot hij doodgekookt is. Net zo roken de mensen zich dood. Welja, ik zal me doodgeleefd, niet doodverveeld hebben. Wie nog nooit de zon op zijn (verouderende, rokers weet je wel) huid gevoeld heeft, terwijl de rook van zijn sigaret een synergetisch ballet voert met de stoom van een versgezette kop koffie, leeft niet. Die houdt zich hoogstens bezig tot zijn dood.

Als roker ben je heel erg gefocust, je werkt vanuit een bepaalde nieuwsgierigheid en zelfreflectie, je wil het weten, je

ziet bepaalde onmogelijkheden. Intussen voel je je ook persoonlijk verantwoordelijk: waar ben ik mee bezig, kan dit wel, voldoet dit nog aan de norm? Hoe zal Vlaanderen in de toekomst omgaan met dit dilemma? Het zal erop aankomen in onze maatschappij de stekende horzel en het steigerende paard een tweede kans te geven.

Een rationele rokerscalculi is een evenwichtsoefening op de lijn tussen hedons en dolors. Hedons vormen de keuze van rokers, lijnrecht daartegenover wordt ons een pijnlijke aftocht opgelegd. Humphrey Bogart draait zich om in zijn urn. De UA Stadscampus heeft met haar rookverbod deze dolors tot een draconisch heden gemaakt, en steekt hiermee Aristippus van Cyrene een mes in de rug.

Laten we samen roken, mijn vriend, een sigaret is niet door slechts één gemaakt, dient dus ook in gezelschap gesmaakt.

Johan Diels & Olivier Van de Vyvere

De Kolonisten van Carcassonne

Studentenkampioenschap

31 maart

Outpost Gamecenter

Antwerpen

Denken jullie dat jullie het beste studententeam van Nederland en Vlaanderen zijn? Bewijs het maar eens! Bordspellen-kampioenschap met Kolonisten en Carcassonne.

Inschrijven en informatie op www.999games.nl

Bij ons krijg je de beste jobs geserveerd!

Horeca-interimkantoor zoekt service-medewerkers, 18-35 jaar (ook studenten) met of zonder ervaring voor hotels/catering/beurzen in Antwerpen en Brussel. Een afspraak voor een kennismakingsgesprek maak je via ons hoofdkantoor: tel.: 02/644 66 08 brussel@gvo-personal.be

GVO

GVO Service Group

gelijk=spel

SOLIDARITEITSKOOR AMAHORO PRESENTEERT:

VRIJDAG 25 MAART 20U

“GELIJKSPEL”

**CONCERT TEN VOORDELE VAN
ORGANISATIE “DE GRIJZE KAT”**

CC MERKSEM

NIEUWDREEF 135

2170 MERKSEM

**VVK: 5€ (STUDENTEN) 8€ (VOLWASSENEN)
KASSA: 7€ (STUDENTEN) 10€ (VOLWASSENEN)**

RESERVATIE LEENTJE LESIRE: 0498/04 63 21

g GRAFISCH GENOOTSCHAP
GRAFISCH-ANTWERP
DAVID.VAN.DAELE@PANDORA.BE

Universiteit Antwerpen

Voor u bekeken

Sideways:

Paul Giamatti is Miles Raymond, loser. Zonder vrienden woont hij op een vervallen vrijgezellenflatje, vanwaar hij dagelijks naar zijn saaie job pendelt. (Het lijkt wel de biografie van de halve dwarsredactie.) Miles leeft pas op wanneer hij met zijn beste vriend Jack (Thomas Haden Church) een trip mag maken door de Californische wijnstreek. Tot zover het beknopte verhaal van Sideways, de nieuwste film van Alexander Payne. Payne levert met deze film opnieuw een stukje perfectie af, nadat hij ons al met "About Schmidt" en "Election" had doen lachen en huilen tegelijkertijd. Net als Wes Anderson slaagt hij erin deze dub-

belzinnige situatie juist op pellicule te zetten. Het verschil zit hem in de uitbundige stijl die Anderson bezigt, tegenover het extreme minimalisme van Payne. Je moet ervan houden, maar ook deze film slaagde erin bij ons de juiste snaar te raken. Giamatti is fan-tas-tisch als de eenzame Miles, die troost vindt op de bodem van het wijnglas, terwijl de onbekende Church iets minder goed is als sexaholic Jack. Waarom hij dan wel genomineerd werd voor de Oscars, en Giamatti niet? Ach, de leden van 'the Academy'... Kunt u aan hun keuzes uit? Wij alvast niet. Sideways werd met één Oscar (beste bewerkte script) naar huis gestuurd. Ga zelf naar de bioscoop, en stel vast dat dit verhaal alvast meer verdiende. **SCORE: 85%**

Meet the Fockers:

Het vervolg op "Meet the Parents" His onder ons. En willen we met de deur in huis vallen? Het is geen heuglijke gebeurtenis. Waar "Meet the Parents" met momenten echt hilarisch was (we geven het toe, ook ons verstand wordt soms op nul gezet!), is dit vervolg duidelijk een poging tot uitmelken van

een succesvolle film. In deze context letterlijk te verstaan! Robert De Niro met een plasticen tiet, godbetert, waar zijn ze mee bezig? U hoort het, wij gingen niet mee in de flauwe grappen en grollen van Ben Stiller, Dustin Hoffman en Barbra Streisand. Standaardpogingen tot humor, daarvan kijken wij niet eens meer op. En daar moeten niet veel woorden meer aan worden vuilgemaakt. Focker, out! **SCORE: 40%**

Na de uitreiking van de Oscars draait de filmwereld onverminderd voort

The Life Aquatic with Steve Zissou:

Wes Anderson is back! De regisseur die ons eerder "The Royal Tenenbaums" en "Rushmore" schonk, heeft net zijn nieuwste telg losgelaten op het grote publiek. En naar goede gewoonte is het weer een mentaal bijzonder afwijkend annex komisch portret van een zonderling geworden, zoals we het van Anderson eigenlijk verwachtten. Onderwerp van deze flick is Steve Zissou, maritiem onderzoeker with a vengeance. Zijn opdracht (en het onderwerp van deze film) is de zoektocht naar een nieuw soort jaguarhaai, een monsterachtig grote haai die in een vorige expeditie zijn beste vriend Esteban heeft opgegeten. Hij zal dit plan uitvoeren met behulp van 'Team Zissou', een verzameling dolgekke personages, met onder andere Owen Wilson als de verloren zoon die graag eens een pijpje rookt, Jeff Goldblum als de fascistoïde Alistair Hennesy, leider

van Operation Hennesey, en nemesys van Steve Zissou, maar vooral - de ster van de avond - Willem Dafoe als Klaus Daimler, hulpje extraordinaire met een op fantastische wijze verkracht Duits accent. Droge humor à volonté. Bijvoorbeeld: Wanneer gevraagd naar het wetenschappelijke nut van zijn nieuwste tocht, antwoordt Zissou droogweg: "wraak". Je moet Bill Murray heten om deze opmerking tegelijkertijd enorm droog en enorm grappig over te brengen. Quod erat demonstrandum. Daarnaast bestaat het Anderson er ook in de film een tweede laag mee te geven, waarin het drama naar boven komt. Hoe hij het doet, we hebben er het raden naar. En toch lukt het hem telkens. Wil je het eens meemaken? Rep je naar de dichtstbijzijnde bioscoop, want The Life Aquatic is Wes Anderson straight up. **SCORE: 75%**
PS: Cate Blanchett mocht in deze film eindelijk haar enorme 'talent' tot overacteren aanzwengelen, maar net nu weigert ze dienst. Hoe zij ooit aan een Oscar is geraakt, dat weet alleen Onze-Lieve-Heer...

Kultuur met een grote C

'**Forgeries, love and other matters**', een dansvoorstelling die van 22 tot 26 maart in de Singel loopt moet het minder van mooie woorden hebben, al zijn de namen van de uitvoerders, Meg Stuart & Benoît Lachambre & Hahn Rowe - Damaged Goods & par b.l.eux, een hele mondvol.

www.desingel.be

In de Arenbergschouwburg kan je op 26 maart **Patrick Riguelle** en **Jan Hautekiet** aan het werk horen. De voorstelling 'Mis padres mi historia', te zien op 15 april, laat de kinderen van Latijns-Amerikanen die naar België zijn gekomen om dictatoriale regimes te ontvluchten aan het woord.

www.arenbergschouwburg.be

Sam Bogaerts regisseert een stuk van **Nicky Silver**, 'Dikke mannen in rokjes'. Van 13 tot 16 april te zien in Theater Zuidpool.

www.zuidpool.be

Cinema Roma heropent zijn deuren op 16 april. Wie graag tickets wil versieren voor een van de voorstellingen, loopt best eens langs op 19 maart, ticketdag. Dan krijg je korting. Vóór die bewuste heropening kun je in zaal Rataplan terecht. Op 22 maart kun je er de film 'SuperTex' met Jan Declair zien. De dag daarop speelt de film 'City of No Limits' van de Spaanse regisseur Antonio Hernández.

www.rataplanvzw.be

Op 31 maart is het tijd voor **Warre Borgmans** en **Jokke Schreurs** in Theater het Klokhuis. 'Schone Woorden' is de titel van hun voorstelling. Het is een vlag die de lading niet helemaal dekt, want er zou ook 'Schone Muziek' bij moeten zijn.

www.vlaamsfruit.be

De kans is groot dat het pijpenstelen regent wanneer je dit leest. Je zucht boven je cursussen. In je dromen lig je op een strand cocktails te slurpen. De datum 19 maart heb je in je agenda aangeduid, want dan zijn het Antilliaanse Feesten Indoor in het Sportpaleis. In deze zaal doen een aantal grote namen hun muzikale ding: **Kylie Minogue** op 28 maart, **Mark Knopfler** op 25 april.

www.sportpaleis.be

Zit je op kot in Wilrijk en zie je het niet zitten om je eendenvijvers te verlaten en naar 't Stad te fietsen? Zelfs voor jou hebben we iets: Op 16 april komt **Sioen** naar CC De Kern in Wilrijk.

www.antwerpen.be/dekern

Vind je Nederland te dichtbij? Het **Zuiderpershuis** brengt de culturele rijkdom van Mali naar Antwerpen van 5 tot 18 maart tijdens het multidisciplinair sensibiliseringsproject 'Stemmen uit Mali'. Het aanbod is in elk geval veelzijdig: workshops, concerten, een tentoonstelling, rondetafel discussie en films.

www.zuiderpershuis.be

'Trilogie voor moeder de vrouw' is de jongste voorstelling van **Stefan Perceval**. Op 9, 10 en 12 maart in het Paleis en van 29 maart tot 2 april in Studio Tokio te zien.

www.toneelhuis.be

Antwerpen Boekenstad loopt stilaan ten einde. Het is echter nog niet te laat om een avondje geletterd plezier mee te pikken. Op 22 april is er het slotfeest, maar daarvoor zijn er nog een hele resem activiteiten.

www.abc2004.be

Bij TG Stan zijn ze er alvast zeker van, dat de titel van hun nieuwste productie in goede aarde zal vallen. "Redde wie zich redden kan' geen slechte titel", heet het stuk, een bewerking van **Thomas Bernhard's** 'Dramoletten'. Het speelt van 23 tot 26 maart in de Monty. In april werpen ze daar trouwens een blik over de grens, tijdens de Hollandse Maand. Er vallen dan een aantal recente toneelstukken te bekijken.

www.monty.be

Ontwerp de affiche van stu.day 2005 en win € 500

Meedoen?

zie <http://student.antwerpen.be>
mail: student@stad.antwerpen.be

Wedstrijd van 14 februari tot 10 april 2005 - enkel voor Antwerpse studenten

Stu.day is een initiatief van de stad Antwerpen en de dienst studentenvoorzieningen van de Antwerpse hogescholen en universiteit

prijzen geschonken door:

K a r l s r u h e

Het laatste internationale congres waar AIESEC België aan deelnam, vond plaats in Karlsruhe.

De hoofdbrok bestond uit workshops rond het thema 'AIDS, facing a global threat' en daarnaast was er ook tijd om, met een groep studenten uit 12 landen, de omgeving te verkennen. Deze relatief onbekende bestemming in Duitsland heeft de ambitie om in 2010 culturele hoofdstad van Europa te worden. Volgende bestemmingen voor Belgische AIESEC delegaties zijn Spanje, Turkije en Macedonië. Meer info: [->www.aiesec.org/belgium]

Kelly Dorekens

'Nee, Sigmund! Laat me niet alleen. Niet op een zondag. In die trage zondagslucht van verstild ontbijten voel ik me gevangen als een mug in barnsteen.' Ik storm twee melancholische boxers overhoop en ijl mijn vriend achterna. Er is weer veel sneeuw gevallen, maar er is natuurlijk nog veel meer sneeuw geruimd. Op het onberispelijke voetpad, let op; struikel niet over de laaghangende teckel, op het lange rechte stuk van het onberispelijke voetpad haal ik Sigmund in.

Hij is blijven stilstaan voor het raam van het Wiener Kaffeehaus Weidinger in de GablenzGasse en hij wijst me op de biljarters. 'Kijk, zie je die bonk met zijn keu? Zie je die verwriemelde houding, zie je dat lustvolle neusgepeuter? Stel je je voor welke taferelen er zich nu in zijn verrimpelde, wormstekige schedel afspeelen? Maar..', en hier maakt mijn vriend een elegante pirouette, ten dele om een peinzende terriër te ontwijken, '...vandaag ontvluchten we dit moeras met zijn etterdampen.' Een diepknielende bedelaar haalt even zijn neus uit de Habsburgse sneeuw en kijkt ons besmuikt aan. 'We trek-

ken de frisse heuvels in.'

In Grinzing stappen we uit de bus en we zetten er stevig de pas in. Ook in het bos hebben onvermoede stadsdiensten alle paden sneeuwvrij gemaakt. 'Een andere Duft, een andere wereld, zuiver als staal! Let maar eens op die kloeke sportievelingen daar'

Wat verderop is een roedel jongemannen zich aan het warmwiegen. Op hun zilveren foliepakjes schittert het logo: 'KunstHaus Wien', op hun hoofd een geschubde badmuts. Na een paar elastiekoefeningen stellen ze zich op in formatie: gespreide benen, gezicht naar de boskant, lichtjes en ontspannen door de heupen verend. Ze openen hun gore-tex gulpen en ontrollen enorme vleesstengels, tintelend van gezonde buitenlucht. Na enkele moeizame, pompemde omwentelingen slaan de blauwdooraderde wieken aan en roteren in een gelijkmatig tempo, gestaag uitzettend. Het rotatievlak nadert een verticale stand en nestelt zich in de gespierde borst en dijen van de atleten. Op een teken van de frontman, zet de formatie zich met een zijdelingse huppelpas in bewe-

ging. Een kuierende Duitse Herder schrikt op en verdwijnt in de begroeiing. Het vredige geronk van de roteren dwaalt tussen de boomkruinen, vlijt zich rond de heuvel, dooft in de vallei. Enige tientallen meters verder hebben de zwelende schroeven de afstand tot de grond overbrugd. Nagenoeg tegelijkertijd verliezen de kunstenaarsvoeten het contact met de bodem, er treedt een vederlichte zweefpas in, de bezielde wieken lijken met hun zuignappen slechts vluchtig aan de grond te tippen, en toch dragen zij hun berijders metershoog in de lucht, hen met elke slag voortslingerend en voortstotend. Kleine zwembewegingen met de armen, meer hebben de Kwikzilverlingen niet nodig om het evenwicht te bewaren. Als fosforescerende pluisjes lossen ze snel op in het verre zonlicht.

Terwijl we in trance het ballet nakijken, slentert een wolf het pad op. Op zijn rug zit de zwartogige Sissi met een picknickmandje in haar schoot. 'Zijn jullie moe? En hebben jullie honger?

En weten jullie toevallig de weg naar huis niet meer?' 'Zoals U zegt, zo is het ook, Keizerin', antwoorden Sigmund en ik, terwijl we een synchrone revérence maken. 'En nu dachten we, waarom heeft U zo'n groot mandje?'

Ze openen hun gore-tex gulpen en ontrollen enorme vleesstengels, tintelend van gezonde buitenlucht.

'Het is al goed. Ik pluk jullie wel'. En na een lichte knik in de knieën belanden we met een plof tussen de paddestoelen, het is er behaaglijk en warm en vanonder het tafeldoekje kijken we met grote ogen naar de Dämmerung, terwijl de gang van de wolf op de heuvel ons wiegt en bedwelmt.

Als we aankomen bij de S-bahn halte, staat de maan al hoog aan de hemel en we worden pas echt wakker wanneer Sissi ons op het station achterlaat, elk met een Ribiselkuchen in de hand. 'Es war schön. Es hat uns sehr gefreut', roept ze nog in galop.

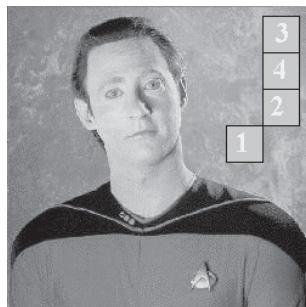
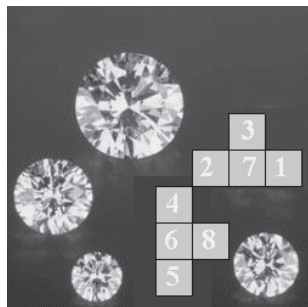
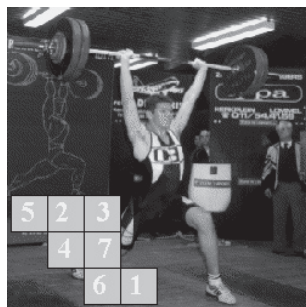
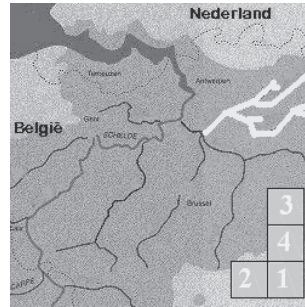
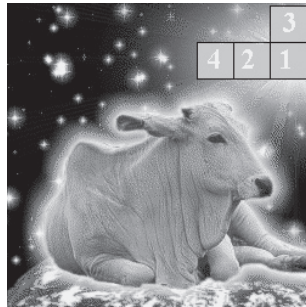
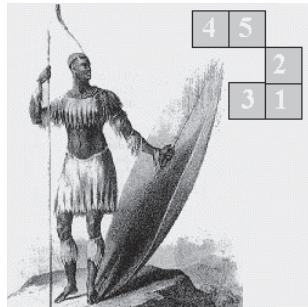
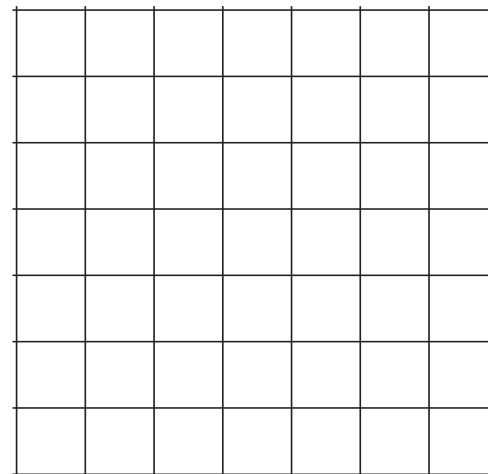
jabko

leef je uit in de pashokjes van plezier

Elk van de negen afbeeldingen bepaalt een woord. Dat woord past exact in het bijhorende puzzelstukje. Vul dat woord in, maar doe dit volgens de cijfertjes. De puzzelstukjes passen op hun beurt exact in het vierkantig rooster. Daarin vormen ze een vraag, en het antwoord daarop is exact wat wij zoeken.

Stuur uw antwoord door naar dwars@ua.ac.be, en als het juist is, komt uw naam in een pot terecht. Daaruit trekt een volstrekt onschuldige hand een winnaar.

Natuurlijk heeft die winnaar prijs. Deze keer is dat een interactief gezelschapspel.

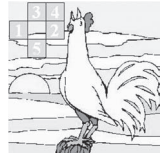

W ₅	E ₅	L ₄	K ₄	E ₄	I ₈	N ₈
D ₅	O ₅	N ₅	E ₄	S ₈	I ₃	S ₃
C ₂	H ₂	E ₅	S ₄	T ₄	A ₃	D ₃
W ₂	E ₂	R ₂	D ₅	D ₆	O ₆	O ₆
R ₂	D ₇	E ₂	T ₂	S ₆	O ₁	E ₁
N ₇	A ₇	M ₉	I ₉	V ₁	E ₉	R ₁
N ₇	I ₇	E ₇	T ₉	I ₉	G ₁	D ₉

Ellen Vander-
Had het juist, werd geloot, en verdient dus zonder meer het gezelschapspel dat daarmee gepaard gaat: Ellen Vander-
vieren. Proficiat, nu nog even goed scoren op de exams.

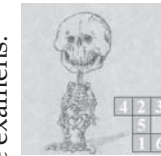
Oplossing dwars 23: Banda Atjeh

1 Vroeg >>

<< Werchter 2

3 Dias >>

<< Skelet 4

5 Woedend >>

<< Doos 6

7 Nadine >>

<< Nis 8

9 Timide >>

tieren en zwijnen

Soms komt het ons voor dat we enkel met gevallen mannen en vrouwen zouden moeten omgaan, omdat de brute verfijning van de onuitgesproken zonde ons zo goed staat en onze ogen zo mooi dof maakt. Dolend door de sociëteiten waar we steeds met fierheid en opgeblazen trots ontvangen worden als verloren zonen, kwamen we aan aan de buitenstad-campusen. We werden opgenomen in de Diefkaringen, waar we verliefd werden op de nachten en een gevecht met de zon leerden voeren. Onder het luidkeels gedeclameer van het laaghartig en plat clublied werden we ingewijd bij de club die misschien nog wel eens de Olympos zou durven bestormen.

Wie, meneer?

Diefka is de club die de studenten die Diergeneeskunde aan de Universiteit Antwerpen studeren, verenigt. De praeses is Kristel Justus, die ons op het hart drukte dat de ware kracht van Diefka in haar activiteiten ligt.

We werden spontaan zacht bij de aanbidding van zo'n daadkrachtige vrouw, die met trots het blauwe lint draagt, waarop een kwaadaardige stierenkop de toeschouwer een blik vol doodsverachting gunt. Ze vertelde ons dat Diefka zelf nog op zoek is naar haar geschiedenis. Voor ons mag de Diefka-geschiedenis bij haar beginnen en nog lang doorlopen.

Het lied

Laten we beginnen bij het sympathieke aspect van het lied: het is unisex. De leden zijn zowel paardepieten als paardegrieten (sic). Voor

Diefka-lied

*Wij zijn de Vlaamse Paardepieten
Wij poepen alle ferme grieten
Wij drinken bier en we poepen gelijk ne stier*

*Wij zijn de Vlaamse Paardepieten
Wij zijn de echte Paardepieten
Wij mogen ook wel eens genieten
Wij drinken veel om te lessen onze keel*

*Wij zijn de echte Paardepieten
Wij zijn op ronde om te drinken
Dus laat de potten maar eens klinken
Vergeten we de kliniek of we worden ook nog ziek*

Wij zijn op ronde om te klinken

*Wij zijn de Vlaamse Paardegrieten
Wij poepen alle ferme pieten
Wij drinken wijn en we poepen gelijk een zwijn*

Wij zijn de Vlaamse Paardegrieten

de rest is het een knieval aan het studentenambrozijn dat het beste in ons schijnt los te maken. De fysieke liefde mag onder geen beding verge-

ten worden, en hiermee is het verhaal eigenlijk af. Sex en bier. We begrijpen al een beetje beter waarom er niets van de geschiedenis bekend is (of liever niet bekend mag zijn). Ook opvallend is het duidelijk subtiele verschil tussen poepen gelijk ne stier, begrijpelijkerwijs toegewezen aan de mannelijke Diefka-bevolking, en poepen gelijk een zwijn, wat dan weer gelinkt schijnt te zijn aan de

manieren van Diefka-vrouwen. Het verschil (en meer nog de combinatie) lijkt ons een interessante vergelijkende studie te zijn. Misschien iets voor een volgend artikel.

Bizarre charme

Ondanks de liederlijke levenswijze (of eerder dankzij) zijn we deze week weer van Diefka gaan houden. Sta even stil wanneer je voorbij een blauw-gelinte stierenkop dragende melancholicus loopt. Kijk hem/haar na, en geloof even in de helende manestrallen om vervolgens je weg te vervolgen. Als je er niet bijhoort, zul je het nooit. Heimelijk hoop ik dat ze nooit het fijne van hun geschiedenis zullen kennen. Dan kunnen ze zelf hun afspraak met de eeuwigheid bewerkstelligen. Leve Diefka, leve de liederlijkheid, leve ons.trum. Wij zullen present zijn, ook al verstaan we de taal niet.

Johan Diels & Olivier Van de Vyvere

zwans

lachen met de
Universiteit Antwerpen

De nieuwe

nu met Actief Pluralisme

**Opgelet voor namaak
deze bevatten tot
10 keer meer Katholieken**

mp